

วันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 25 เทศกาลธรรมดา ปี C

ข้อคิดจาก FABC

- การอบรมมโนธรรมและอาจารย์ภาพหรือคำสอนทางการของพระศาสนจักร (Magisterium)
- พระศาสนจักรคาทอลิก มีหลักคำสอนด้านศีลธรรมและความเชื่ออย่างเป็นทางการจากที่ใดและอย่างไร
- คำสอนทางการและกึ่งทางการของพระศาสนจักรในรูปแบบต่าง ๆ
- มโนธรรมของคริสตชนที่มีวุฒิภาวะ เป็นผู้ใหญ่ในความเชื่อ

บทอ่านจากหนังสือประกาศกอาโมส (อมส 8:4-7)

- พระวาจาของพระเจ้าจากพันธสัญญาเดิม หนังสือประกาศกอาโมสที่เราได้ฟังวันนี้ กล่าวได้ว่าเป็นเรื่องของเสียงมโนธรรม เป็นเสียงเตือนของประกาศกต่อประชากรของพระเจ้าที่บาปลึกถึงไปถึงมโนธรรมของประชาชนให้ต้องไตร่ตรอง สำนึก และสำนึก ถึงความจริง
- พระยาห์เวห์เรียกร้องประชาชนด้วยสาระสำคัญของธรรมบัญญัติ คือ “จงฟังเถิด” (shema) ซึ่งเป็นเสียงเรียกร้องของพระเจ้าให้ประชาชนต้องหันกลับมาฟังอย่างดี ๆ ด้วยใจจดจ่อ ดังนั้นเป็นเสียงที่ชัดเจนว่าจงระลึกด้วยมโนธรรม
- “จงฟังเถิด ท่านผู้เหยียบย่ำคนขัดสน ท่านผู้ทำลายคนยากจนแห่งแผ่นดิน...” เสียงนี้เป็นเสียงเตือนของพระเจ้าต่อมโนธรรมของประชากรให้ตระหนัก ให้สำนึก โดยเฉพาะคนที่เอารัดเอาเปรียบคนยากจนอย่างอยุติธรรม ฟังแล้วสับสนทรวงเพราะคนพวกนี้ดูเหมือนเป็นคนดี
- เขานึกในใจว่า “เมื่อไรหนอวันขึ้นค่ำจะหมดไป เราจะได้ขายข้าวของของเรา...” วันขึ้นค่านั้นมักจะเป็นวันฉลองของชาวยิว พวกเขาจะไม่ทำงาน เพราะศรัทธาในพระเจ้า แต่คนเหล่านี้มักจะรอให้วันฉลองผ่านไปเพื่อทำธุรกิจอย่างอธรรมต่อไป เหมือนคนศรัทธาแต่ภายนอก
- “เมื่อไรหนอวันสับบาโตจะพ้นไป เราจะได้เอาข้าวสาลีออกขาย เราจะได้กระทำทานให้ย่อมลง และกระทำเซเคลให้โตขึ้น และหลอกลวงด้วยตาชั่งชั่งฉ้อ” เขาขอให้วันพระเจ้าที่ห้ามทำงานและเขาต้องหยุดเพื่อแสดงศรัทธาได้ผ่านไป แต่เป้าหมายคือเพื่อขายอย่างอยุติธรรมเอาเปรียบในการตวง และเอากำไรเกินขนาด
- ที่กล่าวมาข้างต้นคือความคิดจากมโนธรรมที่อยุติธรรมที่สุด แต่จบไว้ด้วยการประกาศศรัทธาถึงธรรมบัญญัติวันฉลองและวันพระเจ้า...
- คนแบบนี้กล่าวต่อไปว่า “เพื่อเราจะได้ซื้อคนจนด้วยเงิน ซื้อคนขัดสนด้วยรองเท้าสานคู่หนึ่ง แม้หากข้าวสาลี เราก็จะขาย” ดูเหมือนประกาศกอาโมสกำลังประกาศให้เห็นถึงความอยุติธรรมอย่างยิ่งเมื่อคนยากจนถูกระทบเพราะความอธรรม และเมื่อคนยากจนถูกลดทอนค่า

ลงให้ต่ำสุดๆ สามารถซื้อได้ด้วยเงิน หรือแม้แต่ด้วยรองเท้าสาน อีกทั้งชุดรีดขนาดที่กากข้าวสารซึ่งควรที่จะให้เป็นทานสำหรับคนยากจน แต่ก็จะถูกแปลงผลเป็นสินค้าหาทำไร

- อาโมสสะท้อนให้เห็นสภาพที่ต้องหันกลับมา “ฟัง” หรือ “พิจารณา” เพื่อให้หวนกลับไปสู่มนธรรมของคนธรรม และเพื่อเตือนให้หันกลับไปฟังธรรมบัญญัติอย่างแท้จริง ด้วยพลังและอำนาจแห่งการเป็นประชากรของพระเจ้า ด้วยอำนาจของพระยาห์เวห์ พระองค์ตรัสว่า “เราจะไม่ลืมการกระทำของเขาสักอย่างเดียวเลยตลอดไป”
- ดูเหมือนว่า พระเจ้าจะไม่มีวันลืมการกระทำของมนุษย์พระองค์ทรงทราบ สนพระทัย และพระองค์คือหลักของมโนธรรมที่แท้จริงที่มนุษย์พึงต้องยึดเพื่อเป็นมาตรฐาน หรือเป็นมาตรการในการประพฤติปฏิบัติ
- ดังนั้น บทอ่านวันนี้แม้จะสั้นๆ จากพันธสัญญาเดิมจากประกาศอาโมส แต่ดูเหมือนสะท้อนสังคม ความจริง ความยุติธรรม และการเอาเปรียบของคนที่ประกาศว่าตนเป็นคนศรัทธาต่อพระเจ้า ต่อวันพระเจ้า แต่อยู่ดีธรรมกับเพื่อนพี่น้องโดยเฉพาะผู้ยากไร้ นี่คือนักปัญหาด้านสังคมแท้จริงที่มีรากอยู่ในการขาดความเชื่อแท้ต่อพระเจ้า และเสียงสะท้อนของประกาศที่เรียกร้องมโนธรรมให้ต้องสำนึกให้มากที่สุด

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลถึงทิโมธี ฉบับที่หนึ่ง (1ทธ 2:1-8)

- เปาโลเขียนถึงทิโมธี ซึ่งเป็นศิษย์ของท่าน เป็นลูกที่ท่านรัก และเป็นผู้ปกครองพระศาสนจักรด้วย สิ่งที่เปาโลใส่ใจคือท่านขอให้ภาวนาเพื่อบรรดาผู้ปกครองบ้านเมือง ผู้มีตำแหน่งสูง แนนอนที่สุดประชาชนจะมีสันติสุข ถ้าบรรดาผู้ปกครองมีชีวิตที่ดี ยุติธรรมและเปี่ยมด้วยความดี
- ดังนั้น ท่านขอให้ภาวนาเสมอเพื่อบรรดาคนเหล่านี้ ทั้งนี้โดยหลักความเชื่อของเปาโลที่ว่า “พระคริสตเจ้า” คือหลักขัดเปรียบเทียบ และทรงเป็นหลักของความจริงแห่งการเป็นคนกลางของพระเจ้าเพื่อความดีและความรอด
- ดังนั้น ทุกคนจึงควรได้รับผลแห่งพระพรของพระเยซูคริสตเจ้า และแนนนอนทุกคนควรที่จะมีพระองค์เป็นดังหลักแห่งพระพร เป็นพลังแห่งการดำเนินชีวิตเพื่อความดีของพระเจ้าจะได้ปรากฏนั่นเอง
- ดังนั้น หัวใจของการทำหน้าที่ การปกครอง คือ “พระเยซูเจ้า”

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญลูกา (ลก 16:1-13)

- พระวรสารที่เราได้ฟังในวันนี้ พระเยซูเจ้าทรงประกาศเรื่อง “ความซื่อสัตย์” เรื่องเล่าที่พระองค์เล่าให้ฟังเกี่ยวกับผู้จัดการคนหนึ่งที่กำลังจะถูกปลดเพราะความอยุติธรรม การฉ้อโกงของเขา...
- สังเกตไหมว่า เรื่องนี้มีศูนย์กลางอยู่ที่ “ความนึกคิดและการตัดสินใจ” โดยที่พระองค์เล่าว่าเขาคนนี้กำลังคิด ตัดสิน และลงมือกระทำอย่างอยุติธรรม “ผู้จัดการจึงคิดในใจว่า ฉันจะอย่างไร นายจะไล่ฉันออกจากหน้าที่แล้ว... ฉันรู้แล้วว่าจะทำอย่างไร...”

- ทั้งหมดเริ่มต้นที่ความคิด ความคิดอย่างอยู่ยุดิธรรม มโนธรรมที่ตัดสินโดยยึดความคิดของตน หลักการที่ผิดตามประสาคนที่อยู่ยุดิธรรมเขาคิดกัน...
- และเขาก็ลงมือกระทำตามทุกอย่างที่เขาคิดอย่างอยู่ยุดิธรรมซึ่งเราทราบจากเรื่องดี
- ข้อคำสอนของพระเยซูเจ้า คือ “คนที่ซื่อสัตย์ในเรื่องเล็กน้อย ก็จะซื่อสัตย์ในเรื่องใหญ่ด้วย ...”
- และดูเหมือนพื้นฐานสำคัญเกี่ยวกับเรื่องความซื่อสัตย์ หรือการมีมโนธรรมที่ซื่อสัตย์นั้นอยู่ที่เรื่อง ทรัพย์สมบัติ
- ที่สุดหลักสำคัญที่ต้องเป็นที่ยึดของมโนธรรมนั้นคืออะไร คำตอบที่ได้รับ คือ
 - พระเจ้า หรือ
 - เงินทอง
- หลักยึดของมโนธรรมนั้นจะเป็นอะไรเล่าที่จะทำให้มนุษย์นั้นเป็นคนซื่อสัตย์ ยุติธรรมและเปี่ยมด้วยความรักและสันติสุข
- ถ้าพระเจ้าคือศรัทธาและหลักของความเชื่อแท้จริง (ไม่ใช่ศรัทธาแต่เพียงภายนอก) แต่เป็นหลัก ศรัทธาของชีวิตแล้วละก็ มนุษย์จะสามารถเจริญชีวิตตามมโนธรรมที่บริสุทธิ์ที่มีพระเจ้าเป็นบ่อเกิดอย่างแน่นอน
- ตรงข้ามถ้าเขายึดเงินทอง และความร่ำรวยเป็นดังหลักยึด หรือเป็นดังพระเจ้าของตนแล้วละก็ ผลตามมาของชีวิต สังคม คงไม่ต่างจากสิ่งที่เราได้ฟังจากประกาศกอาโมส

การไตร่ตรอง

- พี่น้องที่รัก พ่อเชื่อว่าพระเจ้าวันนี้ทำให้เราต้องหันมาพิจารณาามโนธรรม ย้อนมองที่ ส่วนลึกของชีวิต ความเชื่อ ความศรัทธาของเราว่า หลักการในชีวิต หลักชัดเจนที่เราเชื่อ ศรัทธา ยึดมั่น วางใจอย่างสูงสุดนั้นคืออะไร หรือคือ ใคร
- ถ้า “พระเจ้า” คือ “ชีวิต” ของฉัน ถ้าพระเจ้าคือศรัทธาสูงสุดของฉัน คือพลังชีวิตของฉัน จริง ๆ ชีวิตของเราพึ่งเป็นเช่นไร พี่น้องคงจินตนาการได้ดี
- ถ้าพระศาสนจักรประกาศพระเจ้าเป็นเป้าหมายสูงสุดในชีวิต ถ้าเราศรัทธาดังเช่นที่ สมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน “พระเจ้าคือความรัก” (Deus Caritas Est) ถ้าเราคริสตชน พึ่งพระเจ้าของพระเจ้า และศรัทธาอย่างลึกซึ้งจริง ๆ
- พี่น้องที่รัก ไตร่ตรองสักหน่อยสิว่า สังคม โลก และทุกแห่งที่เราคริสตชนเจริญชีวิตนั้น จะได้พบกับคริสตชนที่มีมโนธรรมที่ดี ศักดิ์สิทธิ์ หยั่งรากในความดีของพระเจ้าเพียงใด
- ไตร่ตรองสักหน่อยสิว่า เราคริสตชนจะเป็นผู้ที่มีแสงสว่างแห่งความดี ความรัก ความ ยุติธรรมของพระเจ้าเพียงใด

- พ่อเชื่อว่า จากพระวาจาของพระเจ้าที่เราได้ฟังในวันนี้ พ่อเห็นแสงสว่างแห่งความหวัง ความยุติธรรม ความสุขสันติ สำหรับโลกและสังคมอย่างแท้จริง ขอเพียงแต่ถ้ามนุษย์จะได้เชื่อฟังเสียงมโนธรรมแท้ที่มีพระเจ้าเป็นหลักแท้จริง
- พี่น้องที่รัก พระศาสนจักรคือเสียงมโนธรรมของพระเจ้าที่สะท้อนในสังคมโลก ขอเพียงเราฟังเสียงคำสอนของพระศาสนจักร โดยเฉพาะฟังหลักคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักรที่ยังรากลึกในพระเจ้านับ เชื่อว่าเราจะเรียนรู้ที่จะรับการอบรมมโนธรรมจากพระเจ้า และจากพระวาจาของพระองค์อย่างดีเสมอ
- สังคมโลกปัจจุบัน ในมุมที่ถ้าเราจะยอมหันไปมองจริง ๆ บางทีอาจจะหดหู่ยิ่งกว่าสมัยของประกาศกอาโมสก็เป็นได้ แล้วเราคริสตชนที่มีความเชื่อในพระเจ้า เราจะไม่ประกาศข่าวดีโดยการเป็นมโนธรรมที่ดีที่สุดในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นเสียงมโนธรรมเพื่อ นำความยุติธรรม ความรัก และสันติสุข มาสู่ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาสกันจริง ๆ บ้างเที่ยวหรือ
- เราจะฉลองวันพระเจ้า โดยที่ไม่ร่วมทุกข์กับพี่น้องที่ถูกละเมิดสิทธิการเป็นมนุษย์และการเป็นบุตรของพระเจ้าเลยหรือ
- พี่น้องที่รัก พ่อเชื่อว่าเราทุกคนเชื่อว่า “พระเจ้าคือความรัก” แล้วคนที่ยากไร้ ไม่เคยสัมผัสความรักจากเราเลย เขาจะมั่นใจในพระเจ้าองค์ความรักได้อย่างไร
- สุขสันต์วันพระเจ้าพี่น้องที่รัก ขอให้เป็วันของพระเจ้าจริง ๆ สำหรับทุกท่าน วันที่ทุกคนได้ประกาศความรักของพระเจ้า เป็นพยานถึงความรักของพระเจ้า มั่นใจในความรักของพระเจ้า โดย... ประกาศซึ่งความยุติธรรม สันติสุข และความรักในชีวิตจริง ๆ ในภาคปฏิบัติ ขอให้พระศาสนจักรได้เป็นมโนธรรมให้กับสังคมจริง ๆ ด้วยเถิด พี่น้องที่รัก
 - o ถ้าพระเจ้าเป็นความรัก
 - o พระศาสนจักรก็เป็นความรักเช่นกัน และถ้าพระศาสนจักรเป็นความรัก
 - o คริสตชนทุกคนก็เป็นความรักด้วยอย่างแน่นอน
- อาแมน สุขสันต์วันพระเจ้า